

повторення гострої стадії. Встановлено, що клінічна картина періоду загострення хронічного токсоплазмозу з порушенням репродуктивної функції характеризується стертою клінічною симптоматикою, що має діагностичне і прогностичне значення для подальшого ведення пацієнток з наявними вищеописаними синдромами і симптомами, які знаходяться на етапі планування вагітності.

Голяр Оксана Іванівна, Чорней Катерина Костянтинівна
МІОКАРДИТ ЯК УСКЛАДНЕННЯ ФЕЛІНОЗУ
Кафедра інфекційних хвороб та епідеміології,
ВДНЗ України «Буковинський державний медичний
університет», м. Чернівці, Україна

Holyar Oksana Ivanivna, Chornei Kateryna Kostyantynivna
MYOCARDITIS AS A COMPLICATION OF FELLINOSIS
Department of Infectious Diseases and Epidemiology,
Higher state educational establishment of Ukraine "Bukovinian State
Medical University", Chernivtsi, Ukraine
E-mail: golyar@mail.ua; Holyar O. I.

Актуальність. Феліноз – це захворювання яке поширене практично всюди, де є домашні та бродячі коти, які можуть обмінюватися збудниками з дикими котячими. В США кожного року через неї звертаються амбулаторно по лікарську допомогу 25 тисяч хворих, а 2-2,5 тисячі потребують стаціонарного лікування.

Мета роботи. Аналіз статистичних даних щодо поширеності фелінозу у світі; тенденції його поширеності та можливості виникнення фелінозного міокардиту.

Матеріали та методи. Було проаналізовано дані вітчизняних та зарубіжних літературних джерел, офіційних даних

Санітарно-епідеміологічної служби України, стосовно епідеміологічної ситуації, щодо захворюваності, поширеності та профілактики фелінозу в Україні.

Результати дослідження. Хворобу котячих подряпин вперше було описано в 1931 році. У 1950 році Дебре, Молларе і співавтори виділили це захворювання під назвою «доброякісний інокуляційний лімфоретикульоз». В.І.Червонський, І.І.Терських, А.Ю.Веклишова (1963) виділили збудника і класифікували його як мікроорганізм групи ОЛТ (орнітоз, лімфогранульома, трахома). На початку 90-х років отримані дані щодо виділення збудника *Bartonella henselae* в зоні ураження (лімфатичні вузли, шкіра, кон'юнктива), а ДНК цього збудника виявляли в крові хворих людей та кішок.

Частота бактеріємії в домашніх котів складає до 69 %, особливо серед тварин (до 90 %) з тих сімей, в яких власники котів перенесли хворобу котячої подряпини. Більшість з тих котів несуть в собі збудників роками. Бартонели у великій кількості накопичуються у котячих слинних залозах .

Запалення подряпини починається тоді, коли вона вже майже загоїлась. Спочатку місце просто набухає і червоніє, через 10-20 днів починає боліти і свербіти. Бактерія переноситься з током крові в лімфовузли, де активно розмножується. Набухання лімфовузлів триває до 3 тижнів. Лімфовузли досягають 3-5 см в діаметрі. При сприятливому перебігу вони повертаються в норму за 2-4 місяці. У більшості хворих дане захворювання проходить без ускладнень.

Основним ускладненням фелінозу є фелінозний міокардит. Клініка фелінозного міокардита: температура тіла 37,5 і вище. Місце подряпини набрякле, вкрите кірочками переважно коричневого кольору, по боках від неї можливі виразки 1 - 2 см, вкриті сухими кірками.

У пахвинній ділянці можливе збільшення лімфатичних вузлів, розміром до 3 см, помірно щільні і болючі. Тони серця

ослаблені. Характерні зміни АТ і ЧСС. У загальному аналізі крові можливий лейкоцитоз, еозинофілія та підвищення швидкості зсідання еритроцитів, в імунограмі – зниження вмісту Т- хелперів та Т-супресорів, у ревмопробах – підвищений рівень С-реактивного білка.

Необхідним є консультація кардіолога-ревматолога, невропатолога, який може виявити явища судинної дистонії, судинної енцефалопатії; імунологом – вторинний імунодефіцитний стан; інфекціоніста – інтоксикаційний синдром. Феліноз може супроводжуватися розвитком міокардиту та ендокардиту, що потребує адекватного терапевтичного, а за необхідності і кардіохірургічного лікування. Основним атиповим проявом хвороби є синдром Парино, представлений однією преаурикулярною лімфаденопатією і кон'юнктивітом. На кон'юнктиві повік виникають червоно-жовті вузлики розміром 2-3 мм, які можуть зникати самостійно без терапії. Неврологічні прояви інфекції включають зірчастий нейроретиніт Лебера, при якому може бути втрата зору на одне око. При ретиноскопії в макулярній ділянці виявляється «фігура зірки». Таким чином, фелінозний міокардит є рідкісним ускладненням хвороби.

Висновки. Хвороба котячих подряпин не є частим захворюванням. Його частота складає 1:10000 від усього населення. Вона не залежить від клімату та географії. Найчастіше нею хворіють діти та підлітки до 20 років, саме в цьому віці людина найчастіше отримує подряпини після ігор з домашнім улюбленцем. 90% випадків захворювання – це інфікування від кошенят.